

ÖMER HÜDÂYÎ BABA (1237-1321 H/1821-1905) -7-

(...dünden devam)

Görgü kurallarını bilir, kalb hallerine vakıf olduğundan dinleyenlerin durumlarına uygun konuşur, gönüllerine girer ve onları etkilerdi. Konuşması kibardı, güzel hatipti, zarif nükteleri çoktu. Mânevî öğütleri dinleyenlerin kalblerini ihya eder, gönüller hemen aşk ve şevke gelip ruhsal zevke ererdi. Bir sözü yinelemez, başka konulara geçerek söz akışını değiştirmezdi. Kalbine gelen mânevî düşünceler o kadar geniş idi ki sohbet esnasında kalbine hücum eden kelimelerin hepsini söylemeğe yeterli zaman bulamazdı. Arada bir kalbine bakar, aldığı inci ve cevherleri dile getirdikçe dinleyenlerin gönüllerinde gizli olan düğümler birer birer çözülür, kuşkular dağılırdı. Murâkabe esnasında olağanüstü bir şey olursa sohbe son verip bir süre sessiz kalırdı.

Kendisi o kadar şefkatli idi ki birisini çıplak görse idi, şayet yanında verecek bir şey bulamazsa derhal o yoksula kendi giysisinden bir giysi giydirirdi. Dünyanın varını yoğunu eşit bilir, hiç üzülmeyen ve bir menfaat karşısında sevinmezdi, veren ve alan Hak olduğu için Allah’a tevekkülü çok güçlü idi. Bir gün adı geçen köydeki bağına gitmişti. Mevsim gereği her taraf yeşillik içinde, akan suların sesi ve çeşit çeşit kuşların ötüşleriyle şevke gelen büyük Şeyh, bağda gecelemiş, bir yandan ay ışığı, ağaçlara ve yeşilliklere vurmuş, görünmez yandan da oluşan çeşitli İlâhî tecellilere dalıp sarhoş olmuş, gecenin yarısı böylece geçtikten sonra Şeyh abdest alıp namaz kılmaya başlamış, namaz esnasında acayip tevek sesleri işitince namazını bitirip selâmladıktan sonra çevresine bakmış, bağına girmiş olan bir kişinin telaş içinde tevekleri zedeleyip üzüm topladığını ve topladığı üzümleri küme küme yığdığını görünce: “Oğlum tevekleri incitme, her tevekten birer salkım al” demiş.

O biçare ise “Vay ne yaptım” diye kaçmaya başlamış, fakat Şeyh Hazretleri, emir ve ısrar ederek adama, topladığı üzümleri tamamen hediye edip “Daha ne zaman dilersen gel götür, ben alma demedim, yalnız tevekleri incitme, dedim” diyerek adamı hoşlukla yola vurmuştur. Sabahleyin Şeyh Hazretlerinin huzuruna gelen adam Tevbe edip mağfiret dileyerek intisabeylemiş ve bu olay kendisinin kurtuluş nedeni olmuştur.

(devamı yarın..)